

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ
เรื่อง การประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ตามที่กระทรวงมหาดไทยแจ้งให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ให้ มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้ง แผนปฏิบัติการราชการประจำปีจังหวัด แผนปฏิบัติการประจำปีกลุ่มจังหวัด ตลอดจนสามารถบูรณาการ แผนงาน โครงการ กิจกรรมและงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชน จึงให้ทบทวน แผนพัฒนาท้องถิ่น (๒๕๖๖- ๒๕๗๐) โดยให้คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น จัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหาความต้องการ ประเด็นการพัฒนา และ ประเด็นที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ ได้ประชุมเพื่อจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เสนอคณะกรรมการพัฒนา ท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ เพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่ง คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ มีมติเห็นชอบ ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ มีมติให้ความเห็นชอบ ในคราวประชุมสภาสมัย วิสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔) นั้น

อาศัยอำนาจความในหมวดที่ ๕ ข้อ ๒๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผน ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงประกาศใช้แผนพัฒนา ท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายคำปุ่น บุญสาส์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ
อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล (แผนที่ประกอบ)

ตำบลหนองไฮ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอสำโรง ระยะทางประมาณ ๑๒ กิโลเมตร เป็นถนนลาดยางตลอดสายของกรมทางหลวง หมายเลข ๒๑๗๘ เนื้อที่ประมาณ ๓๓,๗๑๕.๙๒ ไร่ หรือประมาณ ๓๔ ตารางกิโลเมตร

ประวัติความเป็นมา เดิมหมู่บ้านนี้มีชื่อว่า “บ้านเจ็ก” ซึ่งเรียกชื่อตามหนองน้ำและลำห้วยเจ็กซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของหมู่บ้าน ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.๒๔๓๓ ในสมัยนั้นได้รวมเอาตำบลค้อน้อย และตำบลโนนกลางเข้าด้วยกัน โดยเริ่มแรกมีผู้ปกครองคือ ขุนปรสพันธ์อำไพโร , นายพันธ์ โถตบุตร , นายภาส บัวศรี , นายประศาสน์ ปรสพันธ์ ตามลำดับ ปัจจุบันมีนายสมบัติ สะสัน เป็นกำนัน ประกอบด้วย ๑๒ หมู่บ้าน วัฒนธรรมส่วนใหญ่แบบไทยอีสานทั่วไป ส่วนภาษาท้องถิ่นส่วนใหญ่คล้ายภาษาคนท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษ และมีบางหมู่บ้านที่ใช้ภาษาส่วยในหมู่คณะของตนเอง เช่น บ้านสร้างโหนดทั้ง ๒ หมู่ บ้านน้ำเกลี้ยงบางส่วน ความเชื่อนับถือเจ้าปู่ (ปู่ตา) ศาสนาพุทธ ฮีตสิบสองคองสิบสี่และพิธีกรรมตามลัทธิพราหมณ์ ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นหนองไฮตามชื่อหนองน้ำของหมู่บ้าน ซึ่งปัจจุบันตื่นเงินและอยู่ในที่ดินของนายประศาสน์ ปรสพันธ์ หลังที่ทำการ อบต.หนองไฮ และต่อมาได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ ซึ่งมีผลตามกฎหมายเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ มีนายดวง วังสาธุน เป็นประธานกรรมการบริหารฯ โดยตำแหน่งเป็นคนแรก ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๔ มีการเลือกตั้ง ส.อบต.ทั่วไป นายภาส บังศรี ได้รับเลือกจากสภา อบต.หนองไฮให้เป็นประธานกรรมการบริหารฯ คนที่สอง ต่อมาเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๖ นายภาส บังศรี ลาออกจากตำแหน่งประธานกรรมการบริหารฯ นายคำปุ่น บุญสาลี ได้รับเลือกจากสภา อบต.หนองไฮให้ดำรงตำแหน่ง ประธานกรรมการบริหารฯ และได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนายก อบต.หนองไฮคนแรกโดยผลของกฎหมาย และเป็นนายก อบต.หนองไฮคนปัจจุบัน ส่วนปลัดอบต. คนปัจจุบัน คือ จำเอนธนัตถ์ชัย จันทรมณี

อาณาเขต

- ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	พื้นที่ตำบลสำโรง
- ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลโนนค้อ อำเภอโนนคูณ จังหวัดศรีสะเกษ
- ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลค้อน้อย
- ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลโนนกลาง

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ตั้งอยู่บริเวณที่สูงจากระดับน้ำทะเล โดยเฉลี่ยประมาณ ๖๘ เมตร (๒๒๓ ฟุต) ลักษณะโดยทั่วไปเป็นที่ราบ เป็นดินเหนียว ดินร่วนเหนียวปนทรายแป้งและดินร่วนทราย หรือดินร่วน เหมาะแก่การทำนา ปลูกพืชไร่ และมีลำน้ำธรรมชาติที่สำคัญได้แก่ ลำห้วยผับ และลำห้วยเจ็ก

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลหนองไฮจัดอยู่ในเขตภูมิอากาศแบบ TOPICAL SAWANNAH "AW" ตามระบบจำแนกประเภทภูมิอากาศแบบ KOPPEN คือ มีช่วงความแตกต่างของฤดูฝนและฤดูแล้งอย่างเห็นได้ชัด มีช่วงกลางวันยาวในฤดูร้อน และมีอุณหภูมิเฉลี่ยจะสูงตลอดปี โดยแบ่งเป็น ๓ ฤดูกาลดังนี้

ฤดูร้อน - เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนเมษายน อากาศร้อนมากที่สุดในเดือนเมษายน อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๔๐ องศาเซลเซียส

ฤดูฝน - เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม เป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ฝนตกชุกระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงเดือนกันยายน สภาพน้ำฝนเฉลี่ยปีละ ๑,๖๖๑ ถึง ๘ มิลลิเมตร

ฤดูหนาว - เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนมกราคม เป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นลมหนาวและแห้งแล้ง เดือนมกราคมเป็นเดือนที่มีอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๒.๒ องศาเซลเซียส

๑.๔ ลักษณะของดิน

เป็นดินเหนียว ดินร่วนเหนียวปนทรายแป้งและดินร่วนทราย หรือดินร่วน เหมาะแก่การทำนา ปลูกพืชไร่

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ ไม่มีแม่น้ำสายหลักไหลผ่าน มีแต่ห้วย หนอง

ฝาย พนังกันน้ำ มี ๘ แห่ง

ห้วย ลำธาร มี ๒ แห่ง

หนอง , บึง มี ๖ แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

เป็นลักษณะป่าเบญจพรรณ แต่มีพื้นที่ไม่กว้าง ส่วนมากเป็นที่สาธารณะประโยชน์ตามหมู่บ้านต่างๆ

๒. ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง ตำบลหนองไฮ อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี

มีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด ๑๒ หมู่บ้าน ไม่มีท้องถิ่นอื่นในตำบล

๒.๒ เขตการเลือกตั้ง มี ๑๒ เขตเลือกตั้ง ตามที่กฎหมายกำหนด

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง ๓ - ๕ ปีและการคาดการณ์ในอนาคต)

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ มีประชากรทั้งสิ้น ๕,๖๕๘ คน แยกเป็นชาย ๒,๘๘๙ คน หญิง ๒,๗๖๙ คน ความหนาแน่น เฉลี่ย ๑๘๖.๕๙ คน / ตารางกิโลเมตร

ข้อมูลประชากรตำบลหนองไฮ

บ้าน	หมู่ที่	จำนวน		รวม	จำนวน ครัวเรือน	หมายเหตุ
		ชาย	หญิง			
บ้านหนองไฮ	๑	๓๐๗	๓๐๒	๖๐๙	๑๗๓	
บ้านน้ำเกลี้ยง	๒	๓๙๗	๓๘๓	๗๘๐	๑๙๕	
บ้านหนองไฮ	๓	๑๔๑	๑๖๐	๓๐๑	๘๕	
บ้านหนองบัว	๔	๑๗๘	๑๘๘	๓๖๖	๙๔	
บ้านสร้างโหนด	๕	๓๒๔	๒๙๕	๖๑๙	๑๖๑	
บ้านนาแก	๖	๒๕๑	๒๖๒	๕๑๓	๑๖๖	
บ้านสร้างโหนด	๗	๔๓๕	๔๒๒	๘๕๗	๒๒๒	
บ้านหนองเหล็ก	๘	๒๘๐	๒๔๗	๕๒๗	๑๓๔	
บ้านนาवल	๙	๒๖๔	๒๕๔	๕๑๘	๑๔๘	
บ้านหนองสิม	๑๐	๓๐๕	๒๖๙	๕๗๔	๑๕๑	
บ้านตลาด	๑๑	๑๔๘	๑๕๔	๓๐๒	๗๔	
บ้านนาสามัคคี	๑๒	๑๘๘	๑๙๒	๓๘๐	๙๓	
รวม		๓,๒๑๘	๓,๑๒๘	๖,๓๔๖	๑,๖๙๖	

ที่มา : สถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน ตรวจสอบข้อมูลแยกรายพื้นที่ ระดับตำบล/แขวง เขตพื้นที่ตำบลหนองไฮ อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี
ตรวจสอบข้อมูลเดือนเมษายน ๒๕๖๔

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	คน	%	คน	%	คน	%
น้อยกว่า ๑ ปีเต็ม	๓๖	๐.๘๗	๒๒	๐.๙๙	๕๘	๐.๙๓
๑ ปีเต็ม-๒ ปี	๕๘	๑.๕๒	๕๙	๑.๕๖	๑๑๗	๑.๕๔
๓ ปีเต็ม-๕ ปี	๗๕	๓.๓๔	๗๙	๒.๖๑	๑๕๔	๒.๙๘
๖ ปีเต็ม-๑๑ ปี	๒๒๖	๗.๖๘	๒๐๔	๗.๑๗	๔๓๐	๗.๔๓
๑๒ ปีเต็ม - ๑๔ ปี	๑๓๖	๓.๙๙	๑๑๘	๓.๖๔	๒๕๔	๓.๘๒
๑๕ ปีเต็ม - ๑๗ ปี	๑๔๔	๓.๙๓	๑๑๓	๓.๙๙	๒๕๗	๓.๙๖
๑๘ ปีเต็ม - ๒๕ ปี	๓๔๑	๑๑.๘๓	๓๔๐	๑๑.๘๙	๖๘๑	๑๑.๘๖
๒๖ ปีเต็ม - ๖๐ ปี	๑,๘๑๓	๕๕.๐๒	๑,๖๕๔	๕๒.๖๕	๓,๔๖๗	๕๓.๘๕
มากกว่า ๖๐ ปี ขึ้นไป	๔๐๒	๑๑.๐๕	๕๔๒	๑๓.๒๐	๙๔๔	๑๔.๑๑
รวม	๓,๒๑๘	๑๐๐.๐๐	๓,๑๒๘	๑๐๐.๐๐	๖,๓๔๖	๑๐๐.๐๐

ที่มา : สถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน ตรวจสอบข้อมูลแยกรายพื้นที่ ระดับตำบล/แขวง เขตพื้นที่ตำบลหนองไฮ อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี
ตรวจสอบข้อมูลเดือนเมษายน ๒๕๖๔

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

๔.๑.๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๓ แห่ง ได้แก่

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองไฮ

๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านตลาด

๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสร้างโหง่น

๔.๑.๒. โรงเรียนระดับประถมศึกษา มี ๕ แห่ง ได้แก่

๑. โรงเรียนบ้านหนองบัว

๒. โรงเรียนบ้านน้ำเกลี้ยง

๓. โรงเรียนบ้านนาवल

๔. โรงเรียนบ้านนาแก

๕. โรงเรียนบ้านสร้างโหง่น

๔.๑.๓. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) ตั้งอยู่ที่ บ้านน้ำเกลี้ยงหมู่ที่ ๒

๔.๒ สาธารณสุข

ตำบลหนองไฮ มีโรงพยาบาลประจำตำบล ๑ แห่ง , ไม่มีแพทย์ มีแต่เจ้าพนักงานสาธารณสุข ๒ คน ชาย ๑ คน หญิง ๑ คน สาธารณสุขแพทย์แผนไทย

๔.๓ อาชญากรรม

เป็นสังคมชนบท ราษฎรส่วนมากยังใช้ชีวิตแบบดั้งเดิม ไปมาหาสู่กัน ไม่มีการก่อเหตุอาชญากรรมร้ายแรง มีการชกต่อยทะเลาะวิวาทกันตามงานรื่นเริงเป็นบางครั้ง

๔.๔ ยาเสพติด

ภายในชุมชนยังมีการระบาดของยาเสพติด แต่เป็นส่วนน้อยเนื่องจากการเฝ้าดูแลของผู้นำชุมชนและทางราชการได้เข้มงวดมีการสุ่มตรวจทุกระยะ

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

การสังคมสงเคราะห์แก่ ผู้ชรา ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อเอชไอวีรวมทั้งให้ความช่วยเหลือแก่ผู้มีรายได้น้อย ผู้ประสบภัยพิบัติ ล้วนเป็นการช่วยเหลือเบื้องต้นที่ได้บริการแก่ราษฎรในพื้นที่

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคม

การขนส่งในเขตตำบลหนองไฮ การเดินทางของราษฎรโดยเส้นทางปกติที่นิยมใช้จากหมู่บ้านยานพาหนะที่นิยมใช้ได้แก่ รถมอเตอร์ไซด์,รถประจำทาง,รถบัส,รถจักรยาน ตามลำดับ มีถนนลาดยาง ๒ หมู่บ้าน

๕.๒ การประปา

การประปาหมู่บ้านของตำบลหนองไฮ มี ๑๒ แห่ง

๕.๓ การไฟฟ้า

ตำบลหนองไฮ มีไฟฟ้าครบทุกครัวเรือน ทั้งหมด ๑๒ หมู่บ้าน

๕.๔ การสื่อสารและโทรคมนาคม

มีการใช้เครื่องมือสื่อสารและโทรคมนาคม ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ในตำบลหนองไฮ ดังนี้

- จำนวนโทรศัพท์สาธารณะ - เครื่อง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน - แห่ง
- จำนวนครัวเรือนที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ ๓๐ ครัวเรือน

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์
ใช้ไปรษณีย์อำเภอสำโรง ในการขนส่งวัสดุ ครุภัณฑ์

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ตำบลหนองไฮ ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพหลักคือการทำไร่ทำนา และยังปลูกพืชชนิดอื่น เช่น พริก อ้อย มันสำปะหลัง ข้าวโพด โดยภาพรวมแล้ว ลักษณะการประกอบอาชีพของประชาชนในตำบลหนองไฮ จะเกี่ยวข้องการทำกสิกรรมเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่

๑. ทำนาปี เนื้อที่ปลูก ๑๘,๖๖๓ ไร่ แบ่งเป็น ข้าวจ้าว ๑๑,๐๔๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย/ไร่ ๓๘๐ กก. ข้าวนี้อย ๗,๖๒๓ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย/ไร่ ๓๓๗ กก. ไม่มีการทำนาปรังเพราะมีพื้นที่แหล่งน้ำน้อย

๒. ปลูกพืชไร่ พืชสวนมีเล็กน้อย

๓. ปลูกพืชผักและสมุนไพรผักที่ปลูกจะเป็นพวกหอม กระเทียม สมุนไพรปลูกตะไคร้

๔. ปลูกไม้ดอกไม้ประดับปลูกตามรั้วบ้าน แนวบันไดเพื่อความสวยงาม

๕. ปลูกพืชยืนต้น ไม้ผลไม้ผลมีจำพวก มะม่วง มะพร้าว มะขาม ฯลฯ

๖.๒ การประมง

การทำประมงน้ำจืดส่วนใหญ่เพื่อกินในครอบครัว

๖.๓ การปศุสัตว์

ส่วนใหญ่จะเลี้ยงสัตว์ไว้ใช้งานและบริโภค ได้แก่

จำนวนครวเรือนที่เลี้ยงหมูมี	๕๐	ครวเรือน
จำนวนครวเรือนที่เลี้ยงวัวเนื้อ	๒๕๐	ครวเรือน
จำนวนครวเรือนที่เลี้ยงวัวนม	-	ครวเรือน
จำนวนครวเรือนที่เลี้ยงควาย	๑๒๐	ครวเรือน
จำนวนครวเรือนที่เลี้ยงไก่	๑,๐๒๐	ครวเรือน
จำนวนครวเรือนที่เลี้ยงเป็ด	๒๕๐	ครวเรือน
จำนวนครวเรือนที่เลี้ยงห่าน	๒๗	ครวเรือน

๖.๔ การบริการ

ในเขตตำบลหนองไฮ ไม่มีโรงแรม

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตตำบลหนองไฮ ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ

๖.๖ อุตสาหกรรม

ในเขตตำบลหนองไฮไม่มีอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ มีเพียงอุตสาหกรรมในครัวเรือน เช่น การทอผ้า การจักสาน งานฝีมือทั่วไป ฯ

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	๒	แห่ง
- ร้านซ่อมเครื่องจักรการเกษตร	๗	แห่ง
- ร้านค้าที่ทำกิจการค้าปลีกเป็นหลัก	๖๘	แห่ง
- ร้านรับซ่อมยานยนต์ (รวมจักรยาน/สามล้อถีบ)	๑๐	แห่ง
- โรงสีขนาดเล็ก	๓๖	แห่ง
- ป้าย	๑๐	แห่ง

๖.๘ แรงงาน

ประชากรส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก ได้แก่ ทำนา รับจ้างทั่วไป ทำสวน ค้าขาย รับราชการ เลี้ยงสัตว์

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่จะนับถือศาสนาพุทธ ตำบลหนองไฮ มีศาสนสถานดังนี้คือ

- วัด ๑๑ แห่ง
- สำนักสงฆ์ ๓ แห่ง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

งานประเพณีส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและศาสนา เช่น งานประเพณีสงกรานต์ ช่วงเวลาจัดงานเดือนเมษายน เป็นงานขึ้นปีใหม่ของคนไทยและเป็นวันครอบครัว ซึ่งชาวไทยจะถือโอกาสรวมตัวกัน และกราบไหว้ผู้ใหญ่ มีการให้สวัสดีพรกันเพื่อความเป็นสิริมงคล

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ในเขตตำบลหนองไฮมีการอนุรักษ์สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นหลายอย่าง เช่น การละเล่นพื้นเมือง การแปรรูปอาหาร การทอผ้า เป็นต้น ประชากรส่วนใหญ่จะใช้ภาษาอีสานเป็นภาษาถิ่น และมีบางหมู่บ้านใช้ภาษาส่วยและเขมร

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกในเขตตำบลหนองไฮส่วนใหญ่จะเป็นเครื่องจักรสาน และผ้าทอมือ

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

ตำบลหนองไฮไม่มีแม่น้ำสายหลักไหลผ่าน คงมีแต่ห้วยหนองคลองบึงที่ตำบลหนองไฮใช้เพื่อทำการเกษตร ลำห้วยฝับ ลำห้วยเจ็ก หนองหมากน้อย กุดหมาตั้น หนองบัว หนองเหล็ก หนองสิม

มีแหล่งน้ำที่ใช้ประโยชน์เป็นน้ำดื่มน้ำใช้ พื้นที่ทั้งสิ้น ๒๗,๓๖๐ ไร่ มีดังนี้

- ระบบประปา มี ๑๒ แห่ง จำนวนครัวเรือนที่ใช้ประโยชน์ ๑,๔๔๔ ครัวเรือน
- บ่อบาดาล บ่อดอก บ่อเจาะ (ที่ใช้การได้) มี ๙๕ แห่ง
- บ่อน้ำตื้น (ที่ใช้การได้) ๖๑ แห่ง

สระน้ำ (ขนาด ๑๐๐ ตารางวาขึ้นไป) มี ๑๗๕ แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

ตำบลหนองไฮมีป่าไม้คงเหลือตามที่สาธารณประโยชน์ในหมู่บ้านต่างๆ ปัจจุบันได้มีการปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าเป็นประจำทุกปี

๘.๓ ภูเขา

ตำบลหนองไฮไม่มีภูเขาในพื้นที่

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญในเขตตำบลหนองไฮส่วนใหญ่จะเป็นไม้เศรษฐกิจ เช่น พยูง ประดู่ สักฯ

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนามหานคร

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเป้าหมายการพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องกำหนด ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาว ที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัย ภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และ ภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนาระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาเทคโนโลยีที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของ ประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดีเก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์สามารถ “รู้รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึง บริการพื้นฐานระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้ง ไว้ข้างหลัง การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่าง การพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนาดังนี้

๑.๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมีความมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติสังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับ ความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๑.๑.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศ ในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของ เศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐาน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับ อนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และ

การจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุน ในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๑.๑.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทย มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ครอบคลุมและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารีมีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติมีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็น นวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๑.๑.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมาย การพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม ให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๑.๑.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วม ในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็น การดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทาง เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืน เพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๑.๑.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และ โปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์ สุจริต ความมัธยัสถ์และสร้าง จิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้น กฎหมายต้องมีความ ชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกยุติธรรมตามหลักนิติธรรม

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑.๒.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่เน้นน้ำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๑.๒.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)

เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๒.๓ เป้าหมาย

การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท(๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนรวมของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๑.๒.๔ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๑.๒.๕ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๑.๒.๖ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๑.๒.๗ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑. วิสัยทัศน์

“ข้าวหอมมะลิเป็นเลิศ การท่องเที่ยวและการค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล”

๒. พันธกิจ

๑. พัฒนาคุณภาพการผลิตตามมาตรฐาน GAP และเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ เพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพ และพัฒนาทักษะบุคลากร ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และการตลาดให้ได้มาตรฐาน

๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการและเครือข่ายพันธมิตร ธุรกิจการค้าชายแดน ทั้งด้านการบริหารจัดการ และพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อเศรษฐกิจเชิง สร้างสรรค์

๓. เป้าประสงค์รวม

๑. เพิ่มผลผลิตให้ได้ตามมาตรฐาน และสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยการแปรรูปเพิ่มช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

๒. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐานและเสริมสร้างการบริหารจัดการ การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว

๓. สร้างเครือข่ายการค้ากลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนด้วยระบบโลจิสติกส์(Logistics)ที่มีประสิทธิภาพ

๔. ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP ข้าวหอมมะลิค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๙๐

๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี

๓. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น ค่าเป้าหมายร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๕. ประเด็นยุทธศาสตร์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด
เป้าประสงค์

๑. เพิ่มผลผลิตและพัฒนาคุณภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีตามมาตรฐาน

๒. พัฒนาคุณภาพกระบวนการแปรรูปตามมาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์จากการแปรรูปข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

คุณภาพดี

๓. พัฒนาและเพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์จากการแปรรูปข้าวหอมมะลิ

๔. พัฒนาระบบฐานข้อมูล การตลาดสินค้า ระบบสารสนเทศด้านการผลิตและการตลาด

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP ข้าวหอมมะลิต่อจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการตรวจจากกระทรวงเกษตรฯ ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๙๐

๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าข้าวหอมมะลิของกลุ่มจังหวัด ค่าเป้าหมาย เฉลี่ยร้อยละ ๖

กลยุทธ์

๑. พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพมาตรฐาน

๒. ส่งเสริมเครือข่ายผู้ประกอบการแปรรูปและสร้างผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพมาตรฐาน

๓. เพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานสากล

เป้าประสงค์

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๓. สนับสนุนการพัฒนาบริการและการบริหารจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ

๔. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาการตลาด

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๘

๒. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดค่าเป้าหมาย

จังหวัดละ ๑ แห่ง

๓. ระดับความสำเร็จในการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวร่วมกันภายในกลุ่มจังหวัดค่าเป้าหมาย

๑ แผนงาน

กลยุทธ์

๑. เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดและ/หรือระหว่างกลุ่มจังหวัดกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒. ส่งเสริมความร่วมมือทุกภาคส่วนในการวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยว

๓. ส่งเสริมศักยภาพและสวัสดิการของบุคลากรการท่องเที่ยว

๔. พัฒนาเอกลักษณ์และส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวเชิงรุก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล

เป้าหมาย

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการเศรษฐกิจ เชิง

สร้างสรรค์

๒. เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน

๓. ศึกษาพัฒนาระบบการให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้า

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๑๐

๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๙

๓. จำนวนกิจกรรมที่เครือข่าย ๔ จังหวัดทำร่วมกัน ค่าเป้าหมาย อย่างน้อย ๓ โครงการ

๔. ร้อยละของจำนวนผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการที่ได้รับการสนับสนุนเงินทุนค่าเป้าหมายร้อยละ ๓๐ ของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ

กลยุทธ์

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายธุรกิจการค้า
๒. เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุน ในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
๓. การศึกษาวิจัยและการพัฒนาระบบผลิตและส่งออก (Logistics) เพื่อสนับสนุน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี

วิสัยทัศน์ “ชุมชนเข้มแข็ง เมืองน่าอยู่ เป็นประตูการค้า การท่องเที่ยว การเกษตรมีศักยภาพ”
พันธกิจ

๑. ยกระดับคุณภาพชีวิต พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม
๒. ส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาศักยภาพการผลิตด้านการเกษตรและแปรรูปสินค้าเกษตร

เป้าประสงค์หลักและเป้าหมาย

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยกำหนดเป้าหมายดังนี้
 - ๑.๑ ความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (ตามเกณฑ์ จปฐ. รายได้ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี) ร้อยละ ๕๐ ภายในปี ๒๕๖๐
 - ๑.๒ ประชากรที่จบการศึกษาภาคบังคับ สามารถเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือสายอาชีพเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๖๐
 - ๑.๓ ครัวเรือนได้เข้าร่วมและสนับสนุนกิจกรรมด้านการศาสนาและวัฒนธรรมร้อยละ ๗๐ ภายในปี ๒๕๖๐
 - ๑.๔ ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากการประสพภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินร้อยละ ๑๐๐ ภายในปี ๒๕๖๐
๒. มูลค่าการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวในจังหวัดเพิ่มขึ้น โดยกำหนดเป้าหมาย ดังนี้
 - ๒.๑ มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕ ภายในปี ๒๕๖๐
 - ๒.๒ รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕ ภายในปี ๒๕๖๐
๓. ข้าวหอมมะลิและพืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้รับการเพิ่มศักยภาพการผลิต โดยกำหนดเป้าหมายดังนี้
 - ๓.๑ การผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ยต่อไร่ จำนวน ๔๖๐ กก./ไร่ ภายในปี ๒๕๖๐
 - ๓.๒ แปลง/ฟาร์ม ที่ได้รับรองมาตรฐาน GAP ข้าวหอมมะลิ ต่อจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการตรวจจากกระทรวงเกษตร ร้อยละ ๙๕
๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม และบูรณาการ
 - ๔.๑. โดยกำหนด เป้าหมายให้หมู่บ้าน/ชุมชน มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร้อยละ ๙๐ ภายในปี ๒๕๖๐
๕. ประชาชนมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐองค์กรทุกภาคส่วนในพื้นที่
 - ๕.๑. โดยตั้งเป้าหมายให้ผู้รับบริการพึงพอใจกับการบริการของหน่วยงานภาครัฐร้อยละ ๑๐๐ ของทุกปี
๖. หมู่บ้านและชุมชนชายแดนได้รับการพัฒนาเป็นหมู่บ้านและชุมชนความเข้มแข็ง
 - ๖.๑. เป้าหมาย ๓๐๘ หมู่บ้าน ภายในปี ๒๕๖๐

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

จากการวิเคราะห์วิสัยทัศน์ พันธกิจ ข้อมูลศักยภาพพื้นฐานของพื้นที่ ข้อมูลศักยภาพและทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะเห็นว่า โดยสภาพข้อเท็จจริง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีศักยภาพในการพัฒนาทางด้านการเกษตรเป็นหลัก เนื่องจากความได้เปรียบในเรื่องของพื้นที่และสภาพภูมิอากาศ ปริมาณน้ำฝนและแหล่งน้ำธรรมชาติ ปัจจัยด้านการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงที่กำลังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งในแง่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาเขตการค้าเสรี ความอุดมสมบูรณ์และสวยงามของทรัพยากรธรรมชาติที่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามาเยี่ยมเยือนภูมิภาคแห่งนี้ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ ลาว เวียดนาม กัมพูชา สามารถเชื่อมโยงไปสู่ประเทศจีนตอนใต้ ได้เล็งเห็นข้อได้เปรียบและศักยภาพของพื้นที่ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด โดยเรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

แนวทางการพัฒนา

๑.๑ การพัฒนาสังคมยกระดับคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๑.๑.๑ แผนงานพัฒนาสังคมและเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน

๑.๑.๒ แผนงานสร้างเสริมสุขภาพและควบคุมโรค

๑.๑.๓ แผนงานส่งเสริมอาชีพ สร้างรายได้ ฝึกอาชีพ

๑.๒ การส่งเสริมการศึกษาและแหล่งการเรียนรู้ โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๑.๒.๑ แผนงานส่งเสริมการศึกษาและแหล่งการเรียนรู้

๑.๒.๒ แผนงานส่งเสริมและพัฒนาอาชีวศึกษา

๑.๒.๓ แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการอุดมศึกษา

๑.๓ ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๑.๓.๑ แผนงานส่งเสริมสนับสนุนงานด้านศาสนาและวัฒนธรรม

๑.๔ รักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๑.๔.๑ แผนงานเสริมสร้างความปลอดภัย

๑.๔.๒ แผนงานป้องกัน ปราบปรามและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

๑.๕ การพัฒนาศักยภาพประชาชนเพื่อรองรับ AEC โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๑.๕.๑ แผนงานพัฒนาศักยภาพประชาชนเพื่อรองรับ AEC

๒. การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๒.๑ เชื่อมโยงและขยายช่องทางการตลาด สินค้าและบริการของจังหวัด โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๒.๑.๑ แผนงานพัฒนาความร่วมมือ ทางการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

๒.๒ พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการทุกระดับเพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๒.๒.๑ แผนงานส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ OTOP เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและ SMEs

๒.๒.๒ แผนงานเสริมสร้างผู้ประกอบการและการลงทุนอุตสาหกรรมภูมิภาค

๒.๓ ยกระดับการผลิตและการบริการให้ได้มาตรฐานสากล โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๒.๓.๑ แผนงานเสริมสร้างผู้ประกอบการและการลงทุนอุตสาหกรรมภูมิภาค

๒.๔ สร้างพันธมิตรการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศ โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๒.๔.๑ แผนงานพัฒนาความร่วมมือ ทางการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

๒.๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบการให้บริการ โลจิสติกส์(Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๒.๕.๑ แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐานเอื้อต่อการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

๒.๖ พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๒.๖.๑ แผนงานส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว

๒.๗ พัฒนาศักยภาพแรงงานเพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

๓. การพัฒนาการเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร

แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การพัฒนาและส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิปลอดภัยจากสารพิษและข้าวหอมมะลิ อินทรีย์ โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๓.๑.๑ แผนงานพัฒนาการผลิตข้าวหอมมะลิปลอดภัยจากสารพิษ

๓.๑.๒ แผนงานพัฒนาการตลาดข้าวหอมมะลิปลอดภัยจากสารพิษ

๓.๒ การพัฒนาและส่งเสริมการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๓.๒.๑. แผนงานพัฒนาการผลิตและการตลาดพืชเศรษฐกิจ

๓.๒.๒ แผนงานพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเกษตร

๓.๓ การพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรดินและน้ำ โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๓.๓.๑ แผนงานพัฒนาทรัพยากรดินและน้ำ

๓.๓.๒ แผนงานการพัฒนาและส่งเสริมการปศุสัตว์และการประมง

๓.๓.๓ แผนงานพัฒนาและส่งเสริมปศุสัตว์

๓.๓.๔ แผนงานพัฒนาและส่งเสริมการประมง

๓.๔ ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๔.๑ แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๕ การพัฒนาการเกษตรเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

๓.๕.๑ แผนงานพัฒนาการเกษตรเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๔.๑ การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๔.๑.๑ แผนงานพัฒนาและจัดการผังเมืองโดยศึกษาและอบรมการพัฒนาผังเมืองและการบริหารจัดการผังเมือง

๔.๑.๒ แผนงานจัดระเบียบที่ดินทำกินที่อาศัยและพัฒนาศักยภาพสินทรัพย์โดยการออกเอกสารสิทธิ์เกี่ยวกับที่ดิน

๔.๑.๓ แผนงานพัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อมโดยการสร้างจิตสำนึก พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้แบบมีส่วนร่วมตลอดทั้งแก้ไขปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อมพัฒนาเครือข่ายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะมูลฝอย

๔.๒ การแก้ไขปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วม โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๔.๒.๑ แผนงานการแก้ไขปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วม โดยศึกษาการแก้ไขปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วม การพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำการบริหารจัดการน้ำเพื่ออุปโภค-บริโภคและพัฒนาศักยภาพระบบเตือนภัยป้องกันภัยแล้งและน้ำท่วม

๔.๓ การบริหารจัดการเรื่องพลังงาน โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๔.๓.๑ แผนงานการบริหารจัดการด้านพลังงานในระดับชุมชน พัฒนาความรู้ ความเข้าใจด้านพลังงาน การพัฒนาศักยภาพด้านพลังงาน และการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน

๔.๓.๒ แผนงานพัฒนาพลังงานทดแทนจากขยะมูลฝอย

๔.๔ การเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรองรับประชาคมอาเซียน

๔.๔.๑ แผนงานเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรองรับประชาคมอาเซียน

๕.การเสริมสร้างและรักษาความมั่นคง

แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การเสริมสร้างและรักษาความมั่นคง โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๕.๑.๑ แผนงานการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความมั่นคง

๕.๑.๒ แผนงานการประสานความร่วมมือและจัดตั้งเครือข่ายด้านความมั่นคงในระหว่างภาครัฐกับภาครัฐ และภาครัฐกับประชาชน

๖. การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

แนวทางการพัฒนา

๖.๑ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานจังหวัดโดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

๖.๑.๑ แผนงานการพัฒนาระบบการบริหารจัดการและสถานที่ราชการ

๖.๑.๒ แผนงานพัฒนาศักยภาพของบุคลากร

๖.๑.๓ แผนงานพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๖.๑.๔ แผนงานภายใต้ภาวะวิกฤติ

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์ “ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนเข้มแข็ง เป็นประตูการค้าการท่องเที่ยว การเกษตร มีศักยภาพ มีการพัฒนาอย่างสมดุล ยั่งยืน ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

๑. พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ได้มาตรฐานบริการประชาชน

๒. ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบอาชีพแก่ประชาชน

๓. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น

๔. ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง

๕. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการป้องกัน การดูแล และการรักษาสุขภาพ แก่ประชาชน

๖. ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักสิทธิ หน้าที่ ตามกฎหมาย ในระบอบประชาธิปไตย

๗. ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๘. ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยภาคประชาชน

๙. ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการการทำงานในทุกภาคส่วน
๑๐. ส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๑. บริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด
๑๒. ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและการพาณิชย์กรรม
๑๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
๑๔. จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ
๑๕. อนุรักษ์ฟื้นฟู และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๒. ประชาชนมีความรู้ด้านการประกอบอาชีพ ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานภูมิปัญญาสมัยใหม่
๓. โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับบริบทวิถีชีวิตของท้องถิ่น
๔. ครอบครัวอบอุ่นชุมชนเข้มแข็ง
๕. ประชาชนมีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพเบื้องต้นและการป้องกันโรคอย่างเป็นระบบ
๖. ประชาชนมีความรู้ปรัชญาอุดมการณ์ สิทธิและหน้าที่ของตนเองในระบอบประชาธิปไตย
๗. ศูนย์ประสานงานและบูรณาการข้อมูล ทรัพยากร ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. ความเข้มแข็งของภาคประชาสังคมและกระบวนการเรียนรู้ขององค์กรภาคประชาชน
๙. ระบบการทำงานที่สนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๑๐. ชุมชนมีกระบวนการเรียนรู้ มีส่วนร่วม ในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทุกระดับชั้น
๑๑. ศูนย์บูรณาการข้อมูลการท่องเที่ยวที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน
๑๒. อุตสาหกรรมขนาดเล็ก กลุ่มอาชีพ ได้รับการส่งเสริมแบบครบวงจร (ความรู้ การผลิต การบริหารการตลาด) ในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกขั้นตอน
๑๓. ประชาชนมีองค์ความรู้ในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกิดความตระหนักในการเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกขั้นตอน
๑๔. ความเป็นระบบของข้อมูลพื้นที่เป็นสาธารณะ ผู้รับผิดชอบ และการใช้สอยร่วมกันของประชาชน
๑๕. มีการจัดระบบการเรียนรู้ เผยแพร่ สืบทอด และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ชุมชนเข้มแข็ง สิ่งแวดล้อมดี คนมีคุณภาพและการบริหารจัดการที่ดีแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
๖. ยุทธศาสตร์ด้านแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแนวนโยบาย

ของรัฐบาล

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ก่อสร้างและซ่อมแซมระบบโครงสร้างพื้นฐานในเขตตำบลหนองไฮให้มีความสะดวกรวดเร็วและถูกต้องตามมาตรฐาน
๒. สนับสนุนเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะผลิตผลทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ให้มีความสามารถและทักษะในการพัฒนาฝีมือในการผลิตเพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายการตลาดไปสู่ตลาดกลาง
๓. ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนทั้งทางด้านจิตใจ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านสวัสดิการและสังคม ด้านกีฬาให้สามารถพึ่งพาตนเองได้
๔. พัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความยั่งยืน
๕. สนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการเพื่อให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
๖. ปฏิบัติงานหรือดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนในการจัดระบบบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและปฏิบัติงานตามแนวนโยบายของรัฐบาล

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. จำนวนการก่อสร้างและปรับปรุงถนน ทางระบายน้ำ
๒. จำนวนปริมาณการขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะและไฟฟ้าแสงสว่างให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
๓. จำนวนปริมาณการก่อสร้าง ขยายเขต ซ่อมแซมประปาให้ครบทุกครัวเรือน
๔. จำนวนการได้รับบริการสาธารณะอื่น ๆ เช่น โทรศัพท์สาธารณะ
๕. จำนวนเกษตรกรที่มีทักษะในการผลิตผลทางเกษตรอินทรีย์
๖. จำนวนครัวเรือนและกลุ่มอาชีพที่มีทักษะในการประกอบอาชีพ
๗. จำนวนสถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นอย่างมีระบบ
๘. จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมอินทรีย์
๙. จำนวนชุมชนที่มีความสงบสุขพึงปรารถนาร่วมกัน
๑๐. จำนวนประชาชนที่ได้รับการศึกษาและศึกษาเพิ่มขึ้น
๑๑. จำนวนประชาชนผู้มีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตดี

๑๒. จำนวนของการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์สูงสุด
๑๓. จำนวนผู้ประกอบการและผู้บริโภคได้ให้ความร่วมมือ
๑๔. จำนวนปริมาณขยะมูลฝอยที่ให้การบริการลดน้อยลง
๑๕. จำนวนปัญหาความเดือดร้อน ราคาในชุมชนลดน้อยลง
๑๖. จำนวนผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมืองและสังคม
๑๗. จำนวนบุคลากรและอุปกรณ์ สถานที่ที่มีศักยภาพในการบริการประชาชนเพิ่มขึ้น
๑๘. ส่งเสริมการจัดการบริการประชาชนสู่มาตรฐานสากล อันนำไปสู่ความพึงพอใจของ

ประชาชนผู้ใช้บริการ

๑๙. ชุมชนมีการวางแผน แบบแปลนหมู่บ้าน ชุมชนให้สวยงามและน่าอยู่ขึ้น
๒๐. จำนวนภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนงานบริการกิจการสาธารณะ
๒๑. ปัญหาเสพติดไม่มีและชุมชนเข้มแข็ง
๒๒. มารดาและทารกได้รับการดูแล
๒๓. ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จำนวนอุบัติเหตุ อุบัติภัย อาชญากรรม

มีจำนวนลดลง

๒๔. จำนวนประชาชนได้รับการบริการสาธารณสุขอย่างถ้วนหน้า
๒๕. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้ติดเชื้อเอชไอวีได้รับการดูแล

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๒.๕.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- เส้นทางคมนาคมได้รับการก่อสร้างและซ่อมแซมไม่น้อยกว่าปีละ ๑๒ สายทาง
- การขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะและไฟฟ้าแสงสว่างไม่น้อยกว่าปีละ ๑๒ แห่ง
- การก่อสร้าง ขยายเขต ซ่อมแซมระบบประปาหมู่บ้านไม่น้อยกว่าปีละ ๑๒ แห่ง

๒.๕.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

- กลุ่มเกษตรกรที่มีทักษะในการผลิตผลทางเกษตรอินทรีย์ ปีละ ๑๒ กลุ่ม
- ส่งเสริมกลุ่มอาชีพที่มีทักษะในการประกอบอาชีพ ปีละ ๑๒ กลุ่ม
- สถานประกอบการที่เพิ่มขึ้น ปีละ ๒ แห่ง
- พื้นที่เกษตรกรรมอินทรีย์เพิ่มขึ้น ปีละ ๒๐๐ ไร่

๒.๕.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

- ชุมชนมีความสามัคคีให้ความร่วมมือในด้านต่างๆเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๐
- ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงและมีสุขภาพจิตดีเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐
- เด็กและเยาวชนไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

๒.๕.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- แหล่งน้ำตามธรรมชาติได้รับการขุดลอกปีละ ๒ แห่ง
- ป่าไม้ชุมชนได้รับการปลูกไม้เพิ่มเติม ปีละ ๑ โครงการ
- ปริมาณขยะมูลฝอยและน้ำเสียในชุมชนลดน้อยลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕

๒.๕.๕ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐
- ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐
- ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จำนวนอุบัติเหตุ อุบัติภัย อาชญากรรม

มีจำนวนลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕

**๒.๕.๖ ยุทธศาสตร์ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ
แนวนโยบายของรัฐบาล**

- การกิจที่ได้รับการถ่ายโอนเกิดผลสัมฤทธิ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐
- ประชาชนได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐
- ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐
- ประชาชนได้รับการบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐

๒.๖ กลยุทธ์

๒.๖.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ก่อสร้างและปรับปรุงบำรุงถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ รางระบายน้ำให้เป็นไป
ด้วยความสะดวก

- ก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้า ,ไฟฟ้าสาธารณะและไฟฟ้าแสงสว่าง
- ก่อสร้าง ขยายเขต ซ่อมแซมระบบประปา

๒.๖.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

- ส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์และการ
แปรรูปสินค้าทางการเกษตร

- ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
- ส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มแม่บ้าน ในการพัฒนาทักษะ ในการ
ประกอบอาชีพตลอดจนหาช่องทางการตลาด เพื่อให้เข้มแข็งและมีรายได้เพิ่มขึ้น
- ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตพืชผลทางการเกษตรและการเลี้ยงสัตว์ตลอดจนปัจจัยการผลิต การป้องกันและกำจัดศัตรูพืชต่างๆ เป็นต้น

- ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเกษตรของเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง มีทักษะและ
ความรู้เพิ่มมากขึ้น

๒.๖.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

- พัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
- พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา
- พัฒนาส่งเสริมด้านสุขภาพและอนามัย
- พัฒนาและส่งเสริมด้านสวัสดิการชุมชน
- พัฒนาและส่งเสริมด้านกีฬาและการนันทนาการ
- พัฒนาและส่งเสริมการได้รับข้อมูลข่าวสารของประชาชน

๒.๖.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรน้ำ,สิ่งแวดล้อมและป่าไม้
เกษตรกรรม

- ส่งเสริมการบริหารจัดการและรณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

๒.๖.๕ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรทุกภาคส่วนในการพัฒนาทางการเมือง
และสังคม

- ส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีขีดความสามารถในการพัฒนา

- ส่งเสริมการพัฒนาระบบการบริการประชาชนตามมาตรฐาน
- การพัฒนาและจัดระเบียบของชุมชนและสังคม

๒.๖.๖ ยุทธศาสตร์ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ แนวนโยบายของรัฐบาล

- การถ่ายโอนงานกิจการจัดการศึกษา
- ส่งเสริมอัตราการป้องกันเฝ้าระวังรักษาบำบัดผู้เสี่ยงติดยาเสพติด และรักษาชุมชนให้
เข้มแข็ง
- ส่งเสริมการมีสุขภาพอนามัยที่ดีของมารดาและทารก
- ส่งเสริมระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้สามารถลดปัญหาความรุนแรงจาก
อุบัติเหตุ อุบัติภัย อาชญากรรมและสาธารณภัยต่าง ๆ
- ส่งเสริม สร้างเสริมโอกาสการเข้าถึงบริการสาธารณสุข
- ส่งเสริมและสนับสนุนแนวนโยบายของรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้ติดเชื้อเอชไอวีได้รับการดูแล

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- ๒.๗.๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาในทุกๆด้าน
- ๒.๗.๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยนำแนวนโยบายเศรษฐกิจพอเพียงเป็นพื้นฐานของการ
พัฒนา ภายใต้การวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
- ๒.๗.๓ การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต มีการจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความ
สงบเรียบร้อย ควบคู่กับการพัฒนาด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๒.๗.๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความยั่งยืน
- ๒.๗.๕ การบริหารงานองค์กรด้วยความโปร่งใสและภายใต้หลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี
- ๒.๗.๖ การบริหารงานด้านภารกิจถ่ายโอนให้เกิดผลสัมฤทธิ์

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ชาติ	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อบต.หนองไฮ
๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง	๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน	๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน	๒. การส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว	๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจ
๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากร มนุษย์	๓. การพัฒนาการเกษตรและการ แปรรูปสินค้าเกษตร	๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน สังคมและคุณภาพชีวิต
๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง โอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	๔. การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการ เติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	๕. การเสริมสร้างและรักษาความ มั่นคง	๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	๖. การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์	๖. ยุทธศาสตร์ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแนวนโยบายของรัฐบาล
--	-------------------------------	--

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Gold Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านผังเมือง ด้านเทคโนโลยี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ ได้วิเคราะห์กรอบการทำยุทธศาสตร์ โดยการวิเคราะห์ที่ใช้หลัก SWOT Analysis ดังนี้

จุดแข็ง (S:Strength)	จุดอ่อน (W:Weakness)
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน - ทุกหมู่บ้านได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานครบทุกด้าน - ที่ตั้งตำบลอยู่ห่างตัวเมืองไม่มากทำให้เดินทางได้สะดวกรวดเร็ว	๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน - เส้นทางคมนาคมส่วนใหญ่ยังเป็นถนนลูกรัง เมื่อเข้าสู่ถึงฤดูฝนเส้นทางคมนาคมชำรุดเสียหายเป็นจำนวนมาก - เมื่อเข้าสู่ฤดูแล้งน้ำดิบไม่เพียงพอทำระบบประปา
๒. ด้านเศรษฐกิจ - ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรทำนาข้าวทำให้มีผลผลิตข้าวจำนวนมาก และเมื่อว่างเว้นจากฤดูทำนาก็จะปลูกพืชสวน เช่น พริก ข้าวโพด มันสำปะหลัง เป็นต้น - มีการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนและกลุ่มอาชีพหลายกลุ่ม เช่น ทอ絲 จักสาน	๒. ด้านเศรษฐกิจ - ราคาพืชผลทางการเกษตรไม่มีความแน่นอน บางครั้งราคาตกต่ำทำให้ขาดทุน - กลุ่มวิสาหกิจชุมชนไม่มีความจริงจังในการดำเนินงาน และไม่มีการตลาดมารองรับ
๓. ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต - ประชาชนมีการสืบสานอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นอย่างเข้มแข็ง - มีโครงการพัฒนาและส่งเสริมด้านสวัสดิการชุมชน - มีการพัฒนาส่งเสริมด้านกีฬาและการนันทนาการให้กับเด็กและเยาวชน	๓. ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต - การสืบสานอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีบางอย่างเป็นไปในลักษณะการหาผลประโยชน์ - ประชาชนมีหนี้สินมาก ส่วนใหญ่จะกู้เงินมาเพื่อใช้จ่ายฟุ่มเฟือย
๔. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - มีลำห้วยไหลผ่านหลายสาย - มีการปลูกป่าเพิ่มพื้นที่ป่าอย่างต่อเนื่องทุกปี - มีการจัดทำถังขยะเปียกทุกครัวเรือน	๔. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - มีการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าที่สาธารณประโยชน์ - ระบบบำบัดน้ำเสียยังไม่ได้มาตรฐาน
๕. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี - อบต.มีศักยภาพเพียงพอที่จะรองรับการบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน	๕. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี - เจ้าหน้าที่ยังขาดประสบการณ์ในการทำงาน - ผู้นำชุมชนของหลายหมู่บ้านขาดความสนใจในการ

- ประชาชนมีส่วนร่วมในการการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง	มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ตลอดจนการกระตุ้นให้ประชาชนให้ความร่วมมือและใส่ใจพัฒนา
๖. ด้านแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแนวนโยบายของรัฐบาล - มีโรงเรียนประถมศึกษา ๕ แห่ง สามารถรองรับการเรียนของเด็กนักเรียนได้อย่างเพียงพอ - การกักที่ถ่ายโอนมามีความครอบคลุม	๖. ด้านแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแนวนโยบายของรัฐบาล - โรงเรียนยังขาดงบประมาณในการพัฒนาด้านต่างๆ - เจ้าหน้าที่ยังไม่มีความรู้ในเรื่องที่ถ่ายโอนมาและงบประมาณไม่เพียงพอในการดำเนินงาน

โอกาส (O:Opportunity)	อุปสรรค (T:Threat)
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน - มีเส้นทางคมนาคมสายหลักเชื่อมไปสู่จังหวัดจำนวน ๑ สาย สามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ	๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน - งบประมาณด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน - เมื่อเข้าสู่ถึงฤดูฝนเส้นทางคมนาคมชำรุดเสียหายเป็นจำนวนมาก
๒. ด้านเศรษฐกิจ - การสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรมใหม่ - การขยายตลาดผ่านทางสื่อโซเชียลต่างๆ	๒. ด้านเศรษฐกิจ - การทำการเกษตรต้องพึ่งพาน้ำฝนเท่านั้น ไม่มีระบบชลประทานที่เพียงพอ - กลุ่มอาชีพไม่มีความรู้เรื่องระบบการตลาด
๓. ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต - ประชาชนสามารถนำวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นมาสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนสามารถนำไปสร้างรายได้ - เด็กและเยาวชนสามารถยึดกีฬาเป็นอาชีพได้	๓. ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต - เด็กและเยาวชนไม่สนใจที่จะอนุรักษ์สืบสานประเพณีท้องถิ่น - เด็กและเยาวชนติดเกมส์และโซเชียลมากเกินไป
๔. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - สามารถพัฒนาแหล่งน้ำตามธรรมชาติให้สามารถเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และทำประมงได้ - พื้นที่ป่าเพิ่มขึ้นทำให้เกิดความสมดุลทางธรรมชาติ	๔. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ลำห้วยมีขนาดเล็กและตื้นเขินทำให้ไม่สามารถกักเก็บน้ำได้ตลอดทั้งปี - ไม่มีระบบกักน้ำเสียที่ดี
๕. ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี - อปท.สามารถยกระดับการทำงานให้สู่ความเป็นเลิศได้โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในหน่วยงานและการส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ไปอบรมเพื่อนำความรู้ใหม่ ๆ มาปฏิบัติงาน - ประชาชนมีส่วนร่วมในการการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้หลากหลายช่องทาง	๕. ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี - ผู้นำชุมชนขาดความเข้าใจในการพัฒนาท้องถิ่นและมีการแบ่งพรรคแบ่งพวกทำให้ไม่สามารถทำงานร่วมกันได้
๖. ด้านแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแนวนโยบายของรัฐบาล - จังหวัดอุบลราชธานีสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนงานโครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์จังหวัด เพื่อให้การพัฒนาสอดคล้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน	๖. ด้านแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแนวนโยบายของรัฐบาล - การกักที่ถ่ายโอนมามีจำนวนมากเกินไปทำให้ไม่สามารถดำเนินงานได้ทันเวลาและมีประสิทธิภาพ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (External Analysis)

สภาพแวดล้อมภายนอก เป็นปัจจัยที่อยู่เหนือการควบคุมขององค์กร มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เป็นไปไม่ได้ที่จะติดตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมได้ทุกอย่าง ผู้บริหารควรจะมุ่งเฉพาะปัจจัยทางสภาพแวดล้อมที่สำคัญเท่านั้น โดยทั่วไป สภาพแวดล้อมภายนอก จะมีอยู่ ๒ ส่วน คือ

๑. สภาพแวดล้อมการดำเนินงาน (Task Environment) เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบโดยตรง ต่อการดำเนินงานของกิจการ ประกอบไปด้วย ผู้มีส่วนได้เสียกับองค์กร เช่น รัฐบาล ชุมชน คู่แข่งขัน ลูกค้า ผู้จำหน่าย วัตถุดิบ เจ้าหนี้ แรงงาน กลุ่มผลประโยชน์

๒. สภาพแวดล้อมโดยทั่วไป (General Environment) เป็นปัจจัยที่ไม่กระทบต่อการดำเนินงานระยะสั้นขององค์กร แต่มีผลต่อการตัดสินใจในระยะยาว ได้แก่ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง กฎหมาย เทคโนโลยี ภูมิศาสตร์ และ ปัจจัยระหว่างประเทศ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสนที่ผ่านมานั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ด้าน	สถานการณ์ สภาพแวดล้อมภายนอก	พื้นที่/ กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ถนนเพื่อการคมนาคมสัญจรไปมา และลำเลียงผลผลิตทางการเกษตรคับแคบ ไม่สามารถขยายไหล่ทางได้ และถนนบางแห่งชำรุดเป็นหลุมเป็นบ่อ	ทุกหมู่บ้าน	- ปรับปรุงระบบเส้นทางคมนาคมสัญจรให้มีความสะดวกปลอดภัยมากยิ่งขึ้น - การพัฒนาระบบขนส่งการลำเลียงผลผลิตจะช่วยให้ ผลผลิตออกสู่ตลาดได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และทันต่อความต้องการของผู้บริโภค
	๒. ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่เพียงพอ สำหรับจุดที่มีความจำเป็นต้องติดตั้ง	ทุกหมู่บ้าน	- ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะจะสามารถลดปัญหาได้ระดับหนึ่ง
๒. ด้านเศรษฐกิจ	๑. เกษตรกรยังขาดความรู้ในการเพาะปลูก การใช้เทคโนโลยีเพื่อการผลิทางการเกษตร เนื่องจากพฤติกรรม และวิธีการปลูกข้าวเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ดินเสื่อมโทรม ที่เกิดจากการเผาฟางข้าว การใช้สารเคมี ผลผลิตต่ำ ต้นทุนสูง ปัญหาหนี้สิน	ทุกหมู่บ้าน	- การเปลี่ยนแปลงวิธีการเพาะปลูกมีความสะดวกสบายมากขึ้น ทำให้ต้นทุนสูง ผลผลิตต่ำ รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเพาะปลูกของเกษตรกร การรณรงค์การไม่เผาฟาง การแก้ไขปัญหาด้วยการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการใช้แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต

ด้าน	สถานการณ์ สภาพแวดล้อม	พื้นที่/ กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
------	--------------------------	---------------------------	---------------------------

	ภายนอก		
	๒. ขาดอาชีพเสริม นอกฤดูการทำ การเกษตร ไม่มี อาชีพที่แน่นอน ทำให้ขาดโอกาสที่จะ พัฒนาและสร้าง รายได้ให้กับครัวเรือน หรือชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	- สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียวไม่ เพียงพอที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็ง
	๓. การขาดการ รวมกลุ่มเพื่อ ประกอบอาชีพ ซึ่ง กลุ่มนั้นว่าเป็นพลัง สำคัญในระบบ เศรษฐกิจของชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	- ระบบการผลิตแบบกลุ่มจะช่วยให้ สามารถ แข่งขันกับคู่แข่งได้ดี ทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และ ผลผลิต
๓. ด้านสังคมและ คุณภาพชีวิต	๑. การแพร่ระบาดของ ยาเสพติด ยังคง มีอยู่อย่างต่อเนื่อง	ทุกหมู่บ้าน	- การแพร่ระบาดของยาเสพติดเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิด อาชญากรรมเพิ่มขึ้น
	๒. ปัญหาเด็กและ เยาวชนมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร	เด็กและเยาวชน ในตำบล	-การเกิดปัญหาทางสังคมและการสาธารณสุข โรคทางเพศสัมพันธ์เกิดเพิ่มมากขึ้น
	๓. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื่อหรือผู้ป่วย เอดส์ ผู้ถูกทอดทิ้ง ผู้ด้อยโอกาส ได้รับการ ดูแลไม่ทั่วถึง ทำให้ต้องดำรงชีวิต อยู่ด้วยความ ยากลำบาก	ทุกหมู่บ้าน	- ระบบครอบครัวมีแนวโน้มเป็นครอบครัวเดี่ยว มากขึ้น สภาวะทางเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันสูง ทำงานแข่งขันกับเวลา การเอารัดเอาเปรียบ คน มุ่งเอาตัวรอด และเห็นแก่ตัว ผู้สูงอายุจะมากขึ้น ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่จะต้องหาแนวทางในการ รongรับปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
	๔. ประชาชนในพื้นที่ ขาดการตื่นตัว ใน การเล่นกีฬา และ ออกกำลังกายเพื่อ สุขภาพ	ทุกหมู่บ้าน	- การออกกำลังกายจะสามารถสร้างสุขภาพที่ดี ให้เกิดขึ้นได้ จึงสมควรที่จะมีการสนับสนุนการ เล่นกีฬาในทุกรูปแบบ

ด้าน	สถานการณ์ สภาพแวดล้อม	พื้นที่/ กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
------	-----------------------	------------------------	---------------------------

	ภายนอก		
๔. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. ปัญหาขยะและสิ่งปฏิกูล ถือว่าเป็นสิ่งที่กำลังจะสร้างปัญหาให้กับสังคมชนบท พฤติกรรมการทิ้งขยะไม่มีความเป็นระเบียบ ขาดการคัดแยกขยะ หากไม่มีการวางแผนที่ดีจะกลายเป็นปัญหาที่ยากจะแก้ไข	ทุกหมู่บ้าน	- ควรจะมีการสร้างระบบบริหารจัดการขยะอย่างถูกวิธี โดยไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากนับวันปริมาณขยะที่กำลังจะเพิ่ม ขยะมีมลพิษจะยิ่งมากขึ้น
๕. ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๑. ประชาชนเยาวชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตย	ทุกหมู่บ้าน	- ประชาชนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ประชาชนเข้าใจประชาธิปไตยในทางที่ผิด
	๒. การมีส่วนร่วมของประชาชนยังอยู่ในระดับน้อยยังอิงความคิดเห็นของผู้นำชุมชนเป็นหลัก	ทุกหมู่บ้าน	- การแก้ไขปัญหาก็แท้จริงของประชาชนเป็นไปได้ยากขึ้นเพราะประชาชนขาดการมีส่วนร่วม
๖. ด้านแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแนวนโยบายของรัฐบาล	๑. การศึกษาในระดับก่อนวัยเรียนยังขาดสื่อและอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย และเหมาะสมกับการพัฒนาการ	โรงเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	- สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก ว่าจะมีความรู้ก้าวไกล เท่าทันต่อโลกเพียงใด
	๒. การถ่ายโอนบางภารกิจที่ยังไม่มีความพร้อม	อปท.	- การจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอและการอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้เข้าใจในการถ่ายโอน

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑.บริการชุมชนและสังคม ๒.ด้านเศรษฐกิจ	๑.เคหะและชุมชน ๒.อุตสาหกรรมโยธา ๓.การเกษตร	กองช่าง	สำนักปลัด
๒	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๑.ด้านเศรษฐกิจ ๒.บริการชุมชนและสังคม	๒.สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน	สำนักงานปลัด	กองช่าง
๓	การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	๑.บริการชุมชนและสังคม	๑.แผนงานการศึกษา ๒.แผนงานสาธารณสุข ๔.แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและประเพณี	กองการศึกษา	สำนักปลัด
๔	การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑.ด้านเศรษฐกิจ ๒.ด้านบริหารงานทั่วไป	๑.แผนงานการเกษตร ๒.แผนงานเคหะและชุมชน	สำนักงานปลัด	กองช่าง สำนักปลัด
๕	การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๑.บริหารงานทั่วไป	๑.แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักงานปลัด	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา
๖	การพัฒนาด้านการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแนวนโยบายของรัฐ	๒.ด้านบริการชุมชนและสังคม	๑.แผนงานรักษาความสงบภายใน ๒.แผนงานงบกลาง ๓.แผนงานสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน ๔.แผนงานสาธารณสุข ๕.สังคมสงเคราะห์	สำนักงานปลัด	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา
รวม	๖	๓	๑๐	๔	๔